

عنوان مقاله:

اهمیت ساز دف در موسیقی سنتی و عرفانی ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی و مطالعات فرهنگی اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسنده:

احسان قدمی - مدرس ساز دف و عضو درجه یک خانه موسیقی ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین سازهای کوبه ای که از دیرباز معمول و متداول بوده است دف می باشد که به لحاظ سادگی ساختمان و قداست همیشه مورد توجه مردم بوده است. کلمه دف در اصل عبری است و معنی کوبیدن را می دهد. در برخی قبایل رسم بر این بوده که برای دف قربانی کنند و یا در هنگام نواختن دف با قربانی کردن گوسفند نسبت به دف و نوازنده آن ادای احترام نمایند. در هزاره سوم قبل از میلاد ساکنان دره نیل (مصر باستان) در معابد خود هر روز مراسم مذهبی را با صدای انسان و سازهای مختلف از جمله دایره های بزرگ در برابر خدایان متعدد خویش انجام می دادند. در حدود هزار و پانصد سال قبل از میلاد مسیح حضرت موسی نزد کاهنان مصری در علوم و موسیقی تعلیم دیده بود. در آن دوره همراه با سازهایی که نوازندگان می نواختند همچنین به گفته یکی از محققان ترک، در عروسی حضرت سلیمان و بلقیس دف نواخته می شده است. از نشانه های دیگر حضور دف در میان نقشهای حجاری شده دسته ای از نوازندگان در خرابه های باستانی آسوره می باشد که در میان آنان سازهای گوناگون از جمله ساز دف به چشم می خورد که از نظر ساختمان تفاوت چندانی با دف امروز نداشته است. از دیگر آثار، نقش برجسته کاهنان معبدی است که همراه چند نفر دف نواز و چنگ نواز در حال هدیه کردن قربانی خود می باشند.

کلمات کلیدی:

دف، فولکور، موسیقی عرفانی، موسیقی سنتی، ایران، هنر، موسیقی، مذاهب، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/609731>

